

# Řím ustanovuje vidění – číslo patnáct

## *Poslední zkouška: Probuzení k prorockému sporu o obraz šelmy*

Jeff Pippenger

2024-09-03

Nyní se nacházíme v období zkoušky obrazu šelmy a první prorocký spor v dějinách adventismu se nyní opakuje. V červenci roku 2023 sestoupil Michael, archanděl, aby probudil mrtvé suché kosti Ezechielovy, které ležely pobity na ulici toho velikého města, Sodomy a Egypta. Tam v jedenácté kapitole Zjevení jsou vyvedeny ze spánku smrti skrze udělení Ducha. Ve třicáté sedmé kapitole Ezechiela je poselství čtyř větrů označeno jako poselství, které proměňuje mrtvé suché kosti, jež jsou ztotožněny s celým domem Izraele, v Hospodinovo vojsko. Prorok Daniel představuje Janovy dva pobité svědky a zároveň představuje i ty v údolí mrtvých suchých kostí, jakož i moudré panny v podobenství.

Když millerité naplnili podobenství, rozpoznali, že jejich zkušenost byla v podobenství zobrazena. Sto čtyřicet čtyři tisíc budou rovněž muset rozpoznat, že se nacházeli v době prodlení. Jako Daniel v deváté kapitole budou muset rozpoznat, že byli rozptýleni do země nepřátel, jak je to znázorněno sedmi časy v Leviticus 26, a také porozumět Nebúkadnesarovu skrytému obrazu šelem.

V každém z těchto řádků je znázorněna prorocká zkouška z Božího slova. Dva svědkové mrtví na ulici jsou naplněni Duchem, když jsou vzkříšeni. Ezechielovy mrtvé kosti potřebovaly slyšet prorocké poselství. Daniel studoval spisy Mojžíše a Jeremjáše, když byl probuzen ke svému rozptýlenému stavu. Ve druhé kapitole byli Daniel a tři jeho druhové obrazně probuzeni ke skutečnosti, že byli postaveni pod rozsudek smrti, a potom prorocké světlo, které bylo skryto a poté odpečetěno, zachránilo Daniela i jeho tři přátele. Panny z podobenství jsou probuzeny „voláním“ o půlnoci. Millerité byli probuzeni, když Kristus odstranil svou ruku z obrazců na diagramu. Ve všech šesti svědectvích je to prorocké poselství, které probouzí mrtvé nebo spící. Poté vyvolává zkoušku, při jejímž závěru se projeví dvě třídy.

Na základě těchto řádků je stanoveno, že když je v posledních dnech probuzeno sto čtyřicet čtyři tisíc, je to Ezechielovo poselství o čtyřech větrech a o Mojžíšově sedmeronásobném rozptýlení v Leviticus dvacet šest. Je to poselství vzkříšení, které přináší Michael archanděl. Je to poselství tajného snu Nebúkadnesara o obrazu šelem.

Panny jsou zkoušeny podle toho, zda mají olej, který je označen jako „poselství Božího ducha“. Millerité byli probuzeni, když si uvědomili, že jsou ztotožněni v Božím prorockém slově, a také když uviděli, že tytéž důkazy, které je zpočátku vedly k předpovědi roku 1843, ve skutečnosti předpovídaly 22. říjen 1844. Na základě těchto linií je stanoveno, že když bude v posledních dnech probuzeno sto čtyřicet čtyři tisíc, budou probuzeni k prorockému zkušebnímu poselství, které vytváří dvě třídy ctitelů.

Všechny tyto linie nacházejí své dokonalé a konečné naplnění v období prorockého zkoušení, jež je znázorněno utvořením obrazu šelmě a šelmy. Tato zkouška je ukončena, když se při nedělním

zákonu pro panny uzavírá doba milosti. Proto je proces zkoušky obrazu šelmy, který je opakovaně představován jako zkouška zjevující, kdo porozuměl poselství, jež bylo odpečetěno, znázorněn všemi těmito prorockými liniemi. Ve dvanácté kapitole Daniele moudří, kteří rozumějí rozmnožení poznání, procházejí třístupňovým procesem zkoušení, znázorněným jako očišťování, zbělení a třibení. Tyto tři kroky jsou kroky přesvědčení přinášeného Duchem svatým, představujícího usvědčení z hříchu, spravedlnosti a soudu. Tyto tři kroky jsou nádvoří, svatyně a nejsvětější místo. Tyto tři kroky jsou rovněž znázorněny ve třech andělech ze Zjevení čtrnácté kapitoly, stejně jako ve zkušenosti Daniele a tří hodnostářů v první kapitole. Tam nejprve obstáli ve zkoušce stravy, potom ve zkoušce pohledu a nakonec obstáli ve třetí zkoušce dané králem severu — představovaným Nebúkadnesarem.

Těmto čtyřem jinochům dal Bůh vědění a zběhlou ve všelikém písemnictví i moudrosti; a Daniel měl porozumění ve všech viděních a snech. Když pak uplynuly dny, po nichž je měl král předvést, představil je před Nebúkadnesara velitel dvořanů. A král s nimi rozmlouval; a mezi nimi všemi nebyl nalezen nikdo jako Daniel, Chananjáš, Míšael a Azarjáš; proto stáli před králem. A ve všech záležitostech moudrosti a rozumnosti, na něž se jich král vypytl, shledal je desetkrát lepšími než všechny čaroděje a hvězdoporce, kteří byli v celé jeho říši. Daniel 1,17–20.

Poslední ze tří zkoušek pro Daniele a tři mládence byla zkouškou vykonanou Nebúkadnesarem; tím je předobrazně naznačeno, že poslední prorocká zkouška, kterou Daniel a tři mládenci představují, se týká Babylóna, neboť Nebúkadnesar byl král, což v Izajáši 7,8–9 ustanovuje krále, hlavní město národa a „hlavu“ jako vzájemně zaměnitelné symboly. „Hlava“ představuje hlavu moderního Babylóna v posledních dnech. Touto „hlavou“ v posledních dnech je nevěstka ze Zjevení sedmnácté kapitoly, která má na svém čele napsáno: „TAJEMSTVÍ, BABYLÓN VELIKÝ, MATKA SMILNIC A OHAVNOSTÍ ZEMĚ.“

Poslední prorocká zkouška sto čtyřiceti čtyř tisíc souvisí se správným nebo nesprávným porozuměním „hlavy“ novodobého Babylóna v posledních dnech. Jejich poslední zkouška rovněž zahrnuje pochopení, že novodobý Babylón a novodobý Řím jsou zaměnitelné symboly, a tudíž že „hlava“ novodobého Babylóna je v obou liniích táž „hlava“, neboť jde o zaměnitelné symboly.

„Svět je naplněn bouří, válkou a svárem. Přesto se lidé pod jednou hlavou — papežskou mocí — sjednotí, aby se postavili proti Bohu v osobě Jeho svědků.“ Testimonies, svazek 7, s. 182.

Daniel a tři mládenci ukazují, že závěrečná prorocká zkouška, neboť je to vždy zkouška týkající se proroctví, je zkouškou v otázce Říma, neboť hlavou v posledních dnech je papežská moc, která je předobrazena Nebúkadnesarem, první hlavou Babylóna, jenž osobně zkoušel Daniela a tři mládence. Spor předobrazovaný Danielem a třemi mládenci je rovněž předznamenán prvním sporem v zakládajících dějinách adventismu, jak je znázorněn na tabuli z roku 1843, která byla vedena rukou Páně a neměla být měněna. Spor znázorněný na tabuli z roku 1843 byl založen na určení, zda Antiochem Epifanem, či pohanským Římem je mocnost, která ustanovila vidění ve čtrnáctém verši jedenácté kapitoly knihy Daniel.

V dějinách posledních dnů bude sto čtyřicet čtyři tisíc podrobena zkoušce ohledně svého prorockého porozumění. Prorocké porozumění je utvrzeno několika liniemi proroctví, které potvrzují, že závěrečná zkouška má prorockou povahu. Tato zkouška bude postupná a dospěje ke svému vyvrcholení zjevením dvou tříd uctíváčů.

Jak je znázorněno v dvanácté kapitole Daniela, zkouška začíná tehdy, když je odpečetěno nové prorocké světlo, a první zkouškou pak je, zda poselství přijmout, anebo je odmítnout. Tato zkouška je Danielem označena jako „očistění“ a následující zkoušku Daniel nazval „vybělení“; tento proces pak skončil třetí a poslední zkouškou, znázorněnou jako „vyzkoušení“. Třetí a poslední zkouška je tou, v níž jsou obě třídy „vyzkoušeny“, a právě tam vyjevují, zda mají olej, či nikoli.

První kapitola knihy Daniel přímo označuje poslední zkoušku, a Daniel tedy určuje zkoušku, která je znázorněna jako „vytvoření obrazu šelmy“, což je „zkouška, kterou musí Boží lid obstát“, a to jak předtím, než „jsou zapečetěni“, tak i předtím, než „se uzavře doba milosti“ při brzy přicházejícím nedělním zákonu.

Zkouška toho, jak je vytvářen obraz šelmy, zahrnuje prorockou zkoušku porozumění prorocké struktuře trojího spojení. Drak, šelma a falešný prorok mají určitou prorockou strukturu, která je ustanovena na základě množství prorockých svědků. Porozumět tomu, jak se trojí spojení v posledních dnech sjednocuje v jedinou prorockou moc, znamená porozumět tomu, jak je vytvářen obraz šelmy.

Jednoduchým, avšak složitým znázorněním důležitosti porozumění tomu, jak se v posledních dnech utváří obraz šelmy, je Pavlovo svědectví o člověku hříchu ve druhé kapitole Druhého listu Tesalonickým. Pavel se zabývá prorockým vztahem pohanského Říma a papežského Říma, a když tak činí, ukazuje, že „prorocký vztah pohanského Říma a papežského Říma“ je předmětem, který zjevuje dvě třídy uctíváčů.

Jedna skupina miluje pravdu o „prorockém vztahu pohanského Říma a papežského Říma“, zatímco druhá skupina tuto pravdu nemiluje, a proto přijímá mocné oklamání. Prorocký vztah pohanského Říma a papežského Říma, který Pavel vyložil, je jen jedním z mnoha prorockých míst, jež představují vztah těchto dvou mocností, a také vztah těchto dvou mocností ke Spojeným státům.

Pohanský Řím je drak, papežský Řím je šelma a Spojené státy jsou falešný prorok. Achab je dračí král deseti králů, který je ženat s nevěstkou Jezábel, jež vládne dvojímu zástupu falešných proroků. Mužští proroci byli proroky Bálovými a kněží háje představovali ženské božstvo Aštarot. Společně předobrazují falešného proroka posledních dnů, který vytváří obraz šelmy, jak je znázorněn ženskými kněžkami a mužskými proroky.

Drakem je Achab, jenž je symbolem deseti králů ze Zjevení sedmnácté kapitoly a je sedmým královstvím z osmi království. Šestým královstvím jsou Spojené státy, falešní proroci Jezábel; sedmým královstvím je deset králů, Organizace spojených národů, dračí moc, a osmým královstvím, které je z těch sedmi, je páté království, jež utrpělo smrtelnou ránu a je vzkříšeno jako osmé a poslední království, které je šelmou, již a jejímuž obrazu Spojené státy a poté celý svět vytvářejí obraz.

První kapitola knihy Daniel označuje závěrečnou prorockou zkoušku, která zahrnuje porozumění Římu tak, jak je představen v Božím slově. Druhý list Tesalonickým uvádí, že závěrečná prorocká zkouška zahrnuje světlo týkající se struktury novodobého Říma, jak je znázorněn prorockým a politickým vztahem mezi pohanským a papežským Římem.

Druhá kapitola knihy Daniel ukazuje, že v posledních dnech je odpečetěno tajemství, které zkouší sto čtyřicet čtyři tisíc, neboť Daniel a tři jeho druhové v druhé kapitole představují Boží lid posledních dnů. Prorockým tajemstvím, které je odpečetěno, a proto je zkouší, je Nebúkadnesarův tajný sen o obrazu šelem; ten tedy představuje poslední zkoušku pro sto čtyřicet čtyři tisíc, kterou je, jak zaznamenala sestra Whiteová, „utvoření obrazu šelmy“.

Zkouška představená ve druhé kapitole Danielovy knihy je postavena pod hrozbu smrti. Jako znázornění posledních dnů potvrzuje to, co učil Pavel, když poukázal na mocné poblouzení, které přichází na ty, kdo nemilují pravdu. V Danielově příběhu jeho porozumění zachránilo babylónské mudrce, avšak po závěrečné zkoušce posledních dnů již není žádná doba milosti.

Každá linie sporu o Řím jako symbol, kterou jsme rozpoznali, podává přímé svědectví o sporu, který nyní probíhá. Zatímco se hnutí za nedělní zákonodárství nyní v temnotě prosazuje kupředu, Boží prorocké slovo označuje jeho příchod, ačkoli jen velmi málo duší jsou syny dne; a ti, kdo nejsou syny dne, si proto neuvědomují, že písky času zkušební doby rychle ubývají. To se odehrává v rámci, který označila sestra Whiteová, kde závěrečné pohyby budou rychlé. V červenci 2023 Michael sestoupil, aby postavil své mocné vojsko na nohy, avšak k tomu, aby někdo byl součástí tohoto vojska, musí být nejprve vykonáno prorocké dílo; a to se vykonává v politickém prostředí, kde se utváří obraz šelmy.

Prorocké dílo, které musí být vykonáno, zahrnuje rozpoznání utváření obrazu šelmy. Student proroctví musí z událostí probíhajících v současných dějinách rozpoznat, že náboženské a politické faktory, které ve Spojených státech vytvářejí obraz šelmy, jsou již v pohybu. Student musí také rozpoznat, jak je obraz šelmy prorocky utvářen, jak je to předloženo v Božím slově. Musí rovněž rozpoznat, že zatímco se ve Spojených státech utváří obraz šelmy, v jedno sto čtyřiceti čtyřech tisících se utváří obraz Boží. Musí porozumět souběžnosti dějin posledních dnů s milerity během rozvíjení poselství Půlnočního volání v jejich dějinách, kdy byli probuzeni k poznání, že se nacházejí v době prodlení z podobenství, a že tudíž oni sami jsou pannami. Všechny tyto tři prvky jsou součástí prorocké zkoušky, která se začala odehrávat v červenci 2023.

„Řádek za řádkem“ byl každý spor o Řím, který v adventistických dějinách povstal, posvátnými dějinami, jež se opakují v posledních dnech. Závěrečný spor o Řím je přímým důsledkem toho, že Boží lid odmítl procitnout při poselství, které přišlo v červenci roku 2023.

„Bůh probudí svůj lid; jestliže jiné prostředky selžou, vniknou mezi ně bludy, které je prosejí a oddělí plevy od pšenice. Pán vyzývá všechny, kdo věří Jeho slovu, aby se probudili ze spánku. Přišlo vzácné světlo, přiměřené této době. Je to biblická pravda, ukazující na nebezpečí, která jsou přímo před námi. Toto světlo by nás mělo vést k pilnému studiu Písma a k co nejkritičtějšímu zkoumání stanovisek, která zastáváme. Bůh chce, aby všechny stránky a zásady pravdy byly důkladně a vytrvale zkoumány, s modlitbou a postem. Věřící nemají

spočívat na domněnkách a nejasně vymezených představách o tom, co tvoří pravdu. Jejich víra musí být pevně založena na Božím slově, aby až přijde doba zkoušky a oni budou postaveni před radu, aby vydali počet ze své víry, byli schopni podat důvod naděje, která je v nich, s tichostí a bázní.

„Burcujte, burcujte, burcujte. Témata, která předkládáme světu, nám musí být živou skutečností. Je důležité, abychom při obhajobě nauk, které považujeme za základní články víry, nikdy nedovolili sami sobě užívat argumenty, jež nejsou zcela spolehlivé. Ty mohou postačit k umlčení odpůrce, avšak nečiní čest pravdě. Máme předkládat pevné argumenty, které nejen umlčí naše protivníky, ale obstojí i před nejbližším a nejprísnejším zkoumáním. U těch, kdo se vycvičili v umění polemiky, hrozí velké nebezpečí, že nebudou zacházet se slovem Božím nestranně. Při střetnutí s protivníkem by mělo být naší upřímnou snahou předkládat témata takovým způsobem, aby v jeho mysli probudila přesvědčení, namísto toho, abychom se snažili pouze dodat jistotu věřícímu.“

„Ať je intelektuální pokrok člověka jakýkoli, nesmí se ani na okamžik domnívat, že není zapotřebí důkladného a soustavného zkoumání Písma, aby získal větší světlo. Jako lid jsme povoláni, aby každý z nás byl studentem prorocství. Musíme bdít s opravdovostí, abychom rozpoznali každý paprsek světla, který nám Bůh předloží. Máme zachycovat první záblesky pravdy; a skrze modlitebné studium lze získat jasnější světlo, které může být předloženo druhým.“ Testimonies. Svazek 5, 708.

Protestanté Millerovy doby se odmítli řídit pravidly gramatiky a rozhodli se přehlížet slovo „také“ ve čtrnáctém verši, které z gramatického hlediska vymezuje, že „násilníci z tvého lidu“ představovali novou mocnost, uváděnou do sledu událostí, jež byly představeny ve verších, mezi nimiž se čtrnáctý verš nachází. Uriah Smith učinil právě totéž, když pominul gramatický důkaz, který prokazuje, že král severu ve třicátém šestém verši a později ve čtyřicátém verši musel být týmž králem severu, jenž byl předmětem výkladu již od třicátého prvního verše.

Dnes ti, kdo učí, že Spojené státy jsou „loupežníci“, používají pasáž od sestry Whiteové, která označuje papežskou moc a Spojené státy jako dvě hlavní pronásledující mocnosti posledních dnů, a překrucují gramatiku, aby tvrdili, že výraz „starý svět“, jež sestra Whiteová používá k označení Evropy, ve skutečnosti představuje minulou historii. Gramatika této pasáže dokazuje, že jde o nesprávný předpoklad, a způsob, jakým sestra Whiteová v této pasáži používá výraz „starý svět“, je v souladu s tím, jak jej užívá i na jiných místech ve svých spisech. Činí tak rovněž ve shodě s historiky, kteří užívají výraz „starý svět“ ve vztahu k „novému světu“, aby rozlišili mezi Evropou a Amerikami.

„Římanství ve Starém světě a odpadlý protestantismus v Novém budou postupovat podobným způsobem vůči těm, kdo ctí všechna Boží přikázání.“ Velké drama věků, 615.

Gramaticky výraz „budou pronásledovat“ vyjadřuje, že obě mocnosti představované „starým světem“ i „novým“ obě „pronásledují“ Boží lid v posledních dnech, a je gramaticky vadné tvrdit, že tato věta odkazuje na „starý svět“ jako na minulou historii a na „nový“ jako na poslední dny. „Řádek za řádkem“ všechny staré spory Říma poučují studenta prorocství o posledních dnech, že až budou probuzeny, zkouška obrazu šelmy bude zahrnovat prostředí, v němž se projeví správná

identifikace lupičů tvého lidu. Správné porozumění „lupičům“ je vyloženo na pionýrské tabuli z roku 1843, a je tudíž základní pravdou, která byla potvrzena autoritou Ducha proroctví. To ukazuje, že když se studenti proroctví probudí ke své závěrečné zkoušce, téma „lupičů“ bude rovněž představovat konečný útok na základní pravdy a na Ducha proroctví.

V příštím článku budeme v těchto úvahách pokračovat.